

03.04.2018

№340/Є/99-99-14-03-03-15/17К

ІНДИВІДУАЛЬНА ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Державна фіскальна служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), розглянула запит ТОВ про надання індивідуальної податкової консультації з питань можливості оскарження платником податків рішення про проведення позапланової документальної перевірки, оформленого наказом, в адміністративному порядку до контролюючого органу вищого рівня та повідомляє.

Відповідно до статті 21 Кодексу посадові та службові особи контролюючих органів зобов'язані дотримуватися Конституції України та діяти виключно у відповідності з цим Кодексом та іншими законами України, іншими нормативними актами та не допускати порушень прав та охоронюваних законом інтересів громадян, підприємств, установ, організацій.

Статтею 78 Кодексу визначені правила проведення документальних позапланових перевірок, з метою дотримання прав платників податків нормативно обмежено перелік підстав для проведення позапланових документальних перевірок та порядок допуску посадових осіб контролюючих органів до їх проведення.

Пунктом 78.4 статті 78 Кодексу встановлено, що керівник (його заступник або уповноважена особа) контролюючого органу приймає рішення, про проведення документальної позапланової перевірки, яке оформлюється наказом.

Відповідно до пункту 55.1 статті 55 Кодексу податкове повідомлення-рішення про визначення суми грошового зобов'язання платника податків або будь-яке інше рішення контролюючого органу може бути скасоване контролюючим органом вищого рівня під час проведення процедури його адміністративного оскарження та в інших випадках у разі встановлення невідповідності таких рішень актам законодавства.

Права платників податків визначені статтею 17 Кодексу, зокрема платник податків має право оскаржувати в порядку, встановленому цим Кодексом, рішення, дії (бездіяльність) контролюючих органів (посадових осіб).

Статтею 17 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАСУ) встановлено, що сторони вживають заходів для досудового врегулювання спору за домовленістю між собою або у випадках, коли такі заходи є обов'язковими згідно із законом.

Процедура адміністративного оскарження вважається досудовим порядком вирішення спору.

Процедура адміністративного оскарження рішень контролюючого органу врегульована статтею 56 Кодексу та Порядком оформлення і подання скарг

платниками податків та їх розгляду контролюючими органами, який затверджений наказом Міністерства фінансів України от 21.10.2015 № 916, зареєстрований в Міністерстві юстиції 23.12. 2015 за № 1617/28062.

Зокрема, пунктом 56.2 статті 56 Кодексу передбачено, що у разі коли платник податків вважає, що контролюючий орган неправильно визначив суму грошового зобов'язання або прийняв будь-яке інше рішення, що суперечить законодавству або виходить за межі повноважень контролюючого органу, встановлених цим Кодексом або іншими законами України, він має право звернутися до контролюючого органу вищого рівня із скаргою про перегляд цього рішення.

Скарга подається до контролюючого органу вищого рівня протягом 10 календарних днів, що настають за днем отримання платником податків податкового повідомлення-рішення або іншого рішення контролюючого органу, що оскаржується.

Разом з тим, рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, прийняте за розглядом скарги платника податків, є остаточним і не підлягає подальшому адміністративному оскарженню, але може бути оскаржене в судовому порядку (п.56.10 ст.56 Кодексу).

Так, відповідно до пункту 56.18 статті 56 Кодексу платник податків з урахуванням строків давності, визначених статтею 102 цього Кодексу, має право оскаржити в суді податкове повідомлення-рішення або інше рішення контролюючого органу у будь-який момент після отримання такого рішення.

Також статтею 5 КАСУ передбачено, що кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або законні інтереси.

Разом з тим, Кодексом не визначено чіткого переліку рішень контролюючого органу, які підпадають/не підпадають під поняття «будь-яке інше рішення» в розумінні статі 56 Кодексу.

Отже, враховуючи вищевикладене, прийняті контролюючим органом рішення про проведення документальної позапланової перевірки, оформлені наказом, у відповідності до статей 55, 56 Кодексу можуть бути оскаржені платником податків в адміністративному порядку до контролюючого органу вищого рівня.

Водночас слід зазначити, що індивідуальна податкова консультація це роз'яснення контролюючого органу, надане платнику податків щодо практичного використання окремих норм податкового та іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючий орган.(пп. 14. 1. 172¹ п.14.1 ст.14 Кодексу).

Крім того відповідно до пункту 52.2 статті 52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.